

Comerç urbà

És clar que avui el comerç en general i el manresà particularment està patint força dins d'aquest context de crisi socioeconòmica. I és que, a banda de la caiguda llarga, profunda i persistent del consum, s'intueix un canvi global de model, a part que es detecta una certa feblesa en l'atractiu i el paper tradicional que havia jugat la nostra ciutat en el context geogràfic on estem situats. Cada vegada menys la gent dels pobles de l'entorn fan parada obligada a Manresa quan han de realitzar les seves compres. La millora objectiva de les comunicacions -malgrat patir encara mancances importants- i l'esperit cada vegada més mogut de la nostra societat en general fan que hi hagi avui molta més mobilitat que no pas abans.

Aquesta realitat no seria un gran handicap si pensem que podríem rebre, en contrapartida, visites d'indrets més allunyats, amb els quals històricament no hi havia quasi relació. De fet, Catalunya és un territori relativament petit i assequible (i alhora molt divers!), de manera que hauria de funcionar molt més amb xarxa. Cada ciutat té els seus actius, la seva personalitat, i és clar que cada lloc ha de ser innovador i dinàmic per atraure visitants i clients. Però crec alhora que és tot el país el que hauria de contribuir al coneixement global de les característiques dels diversos centres comercials urbans que la componen. Igualment el fenomen de la compra feta des de casa a través de la xarxa va cada vegada a més, assolint ja cap a un 30% del total. Això fa que el llum d'alarma s'hagi encès. I no farem res si ens resignem a fer la viu-viu a o lamentar-nos. Pensar que aquest fenomen no arribarà a casa nostra amb la força d'altres parts del món és arriscat. Soc dels que penso que el valor d'unes ciutats plenes de botigues obertes i de vida no ens ho podem deixar perdre per una modernitat mal entesa. Però crec també que convé, sense més dilacions, treballar de manera coordinada, generosa i transversal per oferir catàlegs i serveis en línia, que ens acosti al que proporcionen els grans operadors comercials internacionals.

Dit això, i tornant a Manresa, val a dir que el nucli antic necessita una embranzida important i urgent. El tancament continu i sostingut d'establiments fa molt de mal a la imatge global de la ciutat. No s'hi val a pensar que es tracta d'un indret concret i que els altres barris no els passa ben bé el mateix. Que ja s'espavilaran els d'aquella zona. A tot arreu el centre històric és sempre el que dona preferentment la imatge clàssica del conjunt i si no el tenim mínimament atractiu i ben endreçat en surt perjudicat tot el conjunt. Igualment preocupant és el tancament o el canvi forçat d'adreça de comerços emblemàtics a causa de la llei d'arrendaments, que fa que cada vegada més només estiguin al rovell de l'ou cadenes o franquícies. Hi tenen tot el dret, és clar, però això fa tots els eixos comercials clònics i despersonalitzats, a banda que la seva implicació en el teixit associatiu local és molt baixa o inexistent. Ara que s'acosten eleccions municipals, podria ser l'hora d'encarar projectes consistents, que no vagin, com sempre, a remolc de les circumstàncies i sense recursos per fer-hi front.